

1. Stimuleren van zelfregulering

Ik ben het in algemene zin eens met de gedachte dat de noodzakelijke nadere invulling van de normen van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) voor de private sector het beste kan gebeuren door middel van zelfregulering. De Wbp kent het instrument van de sectorale gedragscode tenslotte niet voor niets. Tegelijk moet ik constateren dat uit de evaluatie van de Wbp blijkt dat het aantal gedragscodes gering is gebleken en dat deze gedragscodes inhoudelijk niet in alle gevallen veel toevoegen ten opzichte van de tekst van de Wbp. Ik ben van mening dat het in de eerste plaats aan maatschappelijke organisaties is om de ontwikkeling van dit instrument zelf ter hand te nemen. Gegeven de aard van dit instrument, moet de taak van overheid beperkt blijven tot het - vooral in de desbetreffende sectoren - onder de aandacht brengen van het bestaan van dit instrument.

De Wbp kent op dit moment geen regeling met betrekking tot status van interne privacyvoorschriften die gelden binnen één onderneming of concern. Ik ben zeer geïnteresseerd in de nadere ontwikkeling van dit instrument. Gebruik van een dergelijk instrument zou, onder de voorwaarde dat wordt voldaan aan een aantal wettelijk vast te leggen minimumkwaliteitseisen, een goed alternatief kunnen zijn voor het gebruik van sommige thans nog tot administratieve lasten aanleiding gevende andere instrumenten, zoals de meldplicht en het voorafgaand onderzoek. Ik stel mij dan ook voor dat over de ontwikkeling van een dergelijk instrument verder wordt gesproken tussen mijn ministerie, VNO/NCW en het College bescherming persoonsgegevens (Cbp).

2. Verschuiving van verantwoordelijkheid voor compliance van toezichthouder naar bedrijfsleven

Wat de verantwoordelijkheid tot het doen van een voorafgaand onderzoek betreft, heeft de wetgever ervoor gekozen de bevoegdheid daartoe exclusief aan de overheid toe te delen. Richtlijn nr. 95/46/EG biedt op zichzelf genomen ook de mogelijkheid een dergelijk onderzoek op te dragen aan de functionaris voor de gegevensbescherming (FG). Ik ben bereid om in overleg met het Cbp te treden om te bezien of het zinvol is de Wbp uit te breiden met die mogelijkheid. Of dat veel oplost moet echter nog worden bezien. Uit de evaluatie blijkt immers duidelijk dat er relatief weinig behoefte bestaat aan de aanstelling van FG's in bedrijven. Het lijkt mij zinvoller te bezien of het aantal gevallen waarin een voorafgaand onderzoek nodig is kan worden teruggebracht, of dat onder voorwaarden vrijstelling kan worden verleend van de verplichting daartoe.

De procedurele aspecten waarop u wijst moeten daarbij ook aan de orde komen. Ik zal mij terzake graag verstaan met het Cbp en u om dit punt nader uit te werken.

De regeling van het gegevensverkeer vanuit de EU, respectievelijk de EER, naar derde landen is een gecompliceerd geheel van Europese en Nederlandse regels. Met het thans bij de Tweede Kamer liggende wetsvoorstel tot wijziging van de Wbp in verband met de vermindering van administratieve lasten en nalevingskosten (Kamerstukken 31841) meen ik dat er zicht is op een aanmerkelijke vereenvoudiging van hoofdstuk 11 van de Wbp, juist met het oog op de positie van het bedrijfsleven. Met dit wetsvoorstel wordt overigens geen wijziging gebracht in de primaire verantwoordelijkheid van de voor een concrete gegevensverwerking verantwoordelijke om zelf te beoordelen of in een derde land waarnaar gegevens moeten worden geëxporteerd een passend niveau van gegevensbescherming bestaat. De implicaties van die beoordeling zijn neergelegd in een brief van mijn ambtsvoorganger van 9 maart 2000 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (Kamerstukken II 1999/00, 27 043, nr. 1). De uitgangspunten neergelegd in die brief gelden wat mij betreft nog steeds. Evengenoemd wetsvoorstel is in wezen een nadere verduidelijking van de tekst van hoofdstuk 11 Wbp in het licht van die brief. Wat de besluiten van de Europese Commissie op grond van artikel 25, zesde lid, van de richtlijn betreft, ben ik van mening dat deze besluiten belangrijke hulpmiddelen zijn die de verantwoordelijken helpen ontslaan van hun verplichting om ten aanzien van de desbetreffende landen zelf onderzoek te verrichten. Uit de enkele omstandigheid dat ten aanzien van een land een dergelijk besluit niet of nog niet is genomen, kan niet per definitie worden afgeleid dat er geen passend niveau van gegevensbescherming bestaat. Ik kan uw verzoek om de memorie van toelichting op artikel 77 Wbp in dat opzicht te verduidelijken echter niet inwilligen. Het is niet mogelijk dergelijke stukken te wijzigen. Wel zijn de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en ikzelf op dit punt nog eens ingegaan in de nota naar aanleiding van het verslag op evengenoemd wetsvoorstel tot wijziging van de Wbp (Kamerstukken II 2008/09, 31 841, nr. 8, blz. 20-22).

3. Extra vrijstellingenregimes voor voorafgaande onderzoeken en export van data naar derde landen

Zoals hierboven onder punt 2 is uiteengezet ben ik bereid in samenspraak met het Cbp en VNO/NCW te bezien of een verdere verlichting van de regeling van het voorafgaand onderzoek mogelijk is. Ik acht een vrijstellingenregime daartoe één van de mogelijkheden. Welke mogelijkheid ook gekozen wordt, in ieder geval moet de Wbp worden aangepast, voordat een vrijstellingsregeling kan worden vastgesteld.

Ik ben geïnteresseerd in de nadere uitwerking van uw suggestie om vergunningen op grond van artikel 77, tweede lid, van de Wbp waar mogelijk te vervangen door algemene regels. Uit het jaarverslag van het Cbp over 2008 blijkt dat het aantal vergunningaanvragen nog steeds groeit. Met deze procedures, en de daarvan deel uitmakende adviezen van het Cbp, is inmiddels waardevolle ervaring opgedaan die zich mogelijk leent voor omzetting in algemene regels om de meest voorkomende gevallen vrij te stellen van het vergunningvereiste. Ook op dit onderwerp ga ik het gesprek met het Cbp en VNO/NCW dus graag aan.

4. Aanpassingen Vrijstellingsbesluit Wbp

Ik ben met u van oordeel dat de ruimte die richtlijn nr. 95/46/EG biedt om administratieve lasten zo veel mogelijk als verantwoord is terug te dringen moet worden benut. Het blijft mijn uitgangspunt om zoveel mogelijk verwerkingen die voldoen aan het daarvoor in artikel 29 van de Wbp vastgestelde criterium van de meldplicht vrij te stellen. De door u voorgestelde concrete aanpassingen van het Vrijstellingsbesluit Wbp heb ik inmiddels vrijwel volledig opgenomen in een ontwerpbesluit tot wijziging van diverse algemene maatregel van bestuur, gebaseerd op de Wbp. Dit ontwerpbesluit heb ik u inmiddels ter consultatie aangeboden, mede omdat ik uw aanbod om nader overleg over deze regeling graag accepteer.

Ik stel mij voor dat mogelijk is dat het Vrijstellingsbesluit Wbp in toekomst periodiek wordt bezien op actualiteit.

5. Vereenvoudiging meldingsprocedures

In het ontwerpbesluit, bedoeld in punt 4, heb ik een voorstel opgenomen tot wijziging van het Meldingsbesluit Wbp met de strekking dat meldingen in het Engels zullen kunnen plaatsvinden. Alvorens definitieve besluitvorming daarover aan de ministerraad voor te leggen, wil ik advies van het Cbp ontvangen, omdat een dergelijke maatregel de uitvoeringspraktijk van het Cbp beïnvloedt. Ook wijs ik u erop dat hieraan consequenties zijn verbonden. Zo zal ook de Meldingsregeling Wbp herschreven moeten worden, en zullen aanvullende formulieren moeten worden ontwerpen. Daarmee zal wel enige tijd zijn gemoeid.

Bij de herziening van de Meldingsregeling Wbp zal ik de vereisten gesteld aan de authenticatie bij elektronische meldingen opnieuw bezien. In zijn algemeenheid volgt uit artikel 2:16 van de Algemene wet bestuursrecht dat aan het vereiste van ondertekening van een bericht aan een bestuursorgaan is voldaan door het plaatsen van een elektronische handtekening, mits deze voldoende betrouwbaar is. Een papieren nazending zou in beginsel dus kunnen komen te vervallen. Ook hierover zal ik advies aan het Cbp vragen.

6. Vrijstelling van de meldplicht voor alle bij of krachtens de wet voorgeschreven verwerkingen

U bepleit uitbreiding van de reikwijdte van artikel 29, vierde lid, van de Wbp waarmee wordt bereikt dat alle bij of krachtens de wet voorgeschreven verwerkingen, ongeacht of die verwerking bestaat in verstrekkingen aan een bestuursorganen of anderszins, niet langer hoeven te worden vermeld. Hoewel ik die gedachte het overwegen waard vindt, moet ik erop wijzen dat uw wens al in belangrijke mate is ingewilligd in hoofdstuk 2, paragraaf 2, van het Vrijstellingsbesluit Wbp. In de desbetreffende categorieën verwerkingen - niet toevallig de voor ondernemingen belangrijke administraties - wordt bij de bepaling van de reikwijdte van de vrijstelling rekening gehouden met hetgeen ingevolge wettelijke voorschriften moet worden verwerkt. Een alternatief zou daarom verdere aanvulling van het Vrijstellingsbesluit Wbp kunnen zijn. Concrete voorstellen daartoe zijn welkom.

7. Schrapping van artikel 30, derde lid, Wbp

U stelt dat de richtlijn niet zou dwingen tot een informatieplicht van de verantwoordelijke ten aanzien van vrijgestelde verwerkingen. Ik acht dit standpunt niet juist. De desbetreffende bepaling - artikel 30, derde lid, van de Wbp - strekt tot implementatie van artikel 21, derde lid, eerste volzin, van richtlijn nr. 95/46/EG. De aard van laatstgenoemde bepaling is niet zodanig dat van implementatie kan worden afgezien.

8. Harmonisering informatieverplichtingen

Ik ben het met u eens dat dubbele informatieverplichtingen bij de melding van verwerkingen zoveel mogelijk moeten worden voorkomen. Waar mogelijk en verantwoord moeten dergelijke dubbele informatieverplichtingen worden geschrapt. In het eerdergenoemde wetsvoorstel tot wijziging van de Wbp is dat gebeurd door middel van de wijziging van artikel 77 Wbp die het mogelijk maakt om bij gebruikmaking van modelcontracten vastgesteld door de Europese Commissie persoonsgegevens naar derde landen te exporteren zonder nadere procedures. Voor het overige kan het inderdaad voorkomen dat voor een specifieke verwerking bestemd voor de export naar een derde land, zowel een melding als een vergunning noodzakelijk is. Beide mechanismen dienen overigens verschillende doelen, en gelet op de achterliggende verplichtingen voortvloeiend uit richtlijn nr. 95/46/EG, zal dit in bepaalde gevallen onvermijdelijk zijn. Dat neemt niet weg dat bezien kan worden of de procedure voor vergunningverlening zodanig kan worden ingericht dat op het daarvoor in gebruik zijnde formulier verwezen kan worden naar de desbetreffende melding. Dit is niet zozeer een kwestie van aanpassing van de regelgeving, maar van de bestuurspraktijk. Ik zal mij met het Cbp verstaan om te bezien welke maatregelen kunnen worden getroffen.

9. Beperking gevallen waarin een voorafgaand onderzoek moet worden aangevraagd

U bepleit de gevallen waarin op grond van artikel 31 Wbp een voorafgaand onderzoek moet worden aangevraagd te beperken tot die gevallen die niet worden bestreken door artikel 43 Wbp. U bepleit verder in artikel 43 Wbp de bescherming van de belangen van de verantwoordelijke te expliciteren. In het meergenoemde wetsvoorstel tot wijziging van de Wbp in verband met de vermindering van administratieve lasten en nalevingskosten is een voorziening opgenomen die ertoe strekt meer duidelijkheid te bieden over de reikwijdte van de verplichting een voorafgaand onderzoek in de zin van artikel 31 Wbp aan te vragen. Ik hoop met de voorziening in elk geval te bereiken dat het bedrijfsleven wat ruimere mogelijkheden heeft te werken met zogeheten zwarte lijsten, zonder dat dit leidt tot een aantasting van de positie van betrokkenen.

Wat eventuele verdere aanpassingen van artikel 31 Wbp betreft, ben ik van oordeel dat samen met het Cbp in zijn algemeenheid bezien zou moeten worden welke toegevoegde waarde voorafgaande onderzoeken eigenlijk hebben. Eerst wanneer die vraag beantwoord is, is de vraag naar de precieze vormgeving van artikel 31 Wbp aan de orde. Ik moet er wel op wijzen dat artikel 43 Wbp een andere functie heeft dan artikel 31 Wbp. Artikel 43 Wbp beoogt niet een bevoegdheid van de verantwoordelijke te regelen om zich ter bescherming van de eigen rechten steeds rechtmatig te onttrekken aan een aantal verplichtingen die de Wbp stelt. Artikel 43 Wbp opent de mogelijkheid om in afzonderlijke gevallen, voor zover dat noodzakelijk is, en nadat een afweging is verricht tussen de betrokken belangen, een beperkt aantal bepalingen van de Wbp buiten toepassing te laten. Artikel 43 Wbp is bedoeld als een uitzonderingsbepaling, en niet bedoeld als basis voor het op structurele basis verwerken van gegevens in afwijking van de Wbp.

De tekst van artikel 43 Wbp sluit vrijwel woordelijk aan bij artikel 13, eerste lid, van de richtlijn. Het expliciet noemen van de verantwoordelijke in artikel 43, onder e, Wbp zou leiden tot het scheppen van discrepanties tussen beide teksten. Dat lijkt mij geen winstpunt. Overigens blijkt uit de parlementaire geschiedenis van de Wbp ondubbelzinnig dat artikel 43, onder e, Wbp mede beoogt de belangen van de verantwoordelijke te beschermen (Kamerstukken II 1997/98, 25 892, nr. 3, blz. 171).

10. Schraping van een aantal in de praktijk niet of nauwelijks nageleefde verplichtingen

U stelt voor om een aantal in de praktijk niet of nauwelijks nageleefde verplichtingen uit de Wbp te schrappen. U wijst op de protocolplicht van artikel 28, vierde lid, Wbp en op de termijn waarbinnen gewijzigde naam-, adres- en woonplaatsgegevens aan het Cbp moeten worden doorgegeven. De desbetreffende verplichtingen zijn weliswaar van administratieve aard, maar hebben tot doel het nuttig effect van artikel 18 van de richtlijn te verzekeren. Voor zover het mogelijk is om, zonder aantasting van dit nuttig effect, dergelijke lasten te verlagen ben ik graag bereid de noodzaak van deze verplichtingen nader te bezien. In verband met de aspecten van uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van de meldplicht, zal ik daarbij ook het Cbp betrekken.

11. Schraping van artikel 22, derde lid, Wbp dat overlapt met artikel 27, eerste lid, onder k, van de Wet op de ondernemingsraden

Naar uw oordeel is er sprake van een overbodige overlap van artikel 22, derde lid, van de Wbp met artikel 27, eerste lid, onder k, van de Wet op de ondernemingsraden (Wor). Ik deel dit oordeel niet. Artikel 22, derde lid, Wbp is een implementatie van artikel 8, vijfde lid, van de richtlijn. Laatstbedoelde bepaling regelt dat de verwerking van strafrechtelijke gegevens buiten het toezicht

van de overheid alleen mag worden verricht indien de nationale wetgeving voorziet in specifieke waarborgen. In de memorie van toelichting is dit door de wetgever zo geïnterpreteerd dat daaruit een verplichting - dus geen vrijblijvende bevoegdheid - voor de wetgever voortvloeit om een dergelijke regeling te treffen. Hoe die specifieke waarborgen worden geformuleerd is een zaak voor de lidstaten. De wetgever heeft voor de vormgeving van die waarborgen in artikel 22, derde lid, Wbp aangesloten bij de destijds reeds bestaande regeling in de Wor. Het resultaat hiervan is dat een ondernemer die tevens als verantwoordelijke moet worden aangemerkt en die strafrechtelijke gegevens wil verwerken met betrekking tot personeel in zijn dienst, dit alleen mag doen wanneer hij daarvoor overeenkomstig de procedures vastgelegd in de Wor handelt. Ten aanzien van andere categorieën bijzondere persoonsgegevens stellen noch de richtlijn, noch de Wbp afzonderlijke regels.

De regeling in de Wor is naar mijn oordeel overigens van procedurele aard. Artikel 27, eerste lid, onder k, van de Wor verplicht op zichzelf genomen niet tot de vaststelling van een regeling met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

12. Verwerkingen binnen concernverhoudingen

In uw brief doet u een tweetal suggesties tot verdere lastenverlichting bij verwerkingen van persoonsgegevens in concernverband. Ik ga op elk van deze suggesties kort in.

U stelt een vrijstelling voor van de meldplicht voor verwerkingen in concernverband. Ik heb terzake een wijziging van het Vrijstellingsbesluit Wbp opgesteld. Het desbetreffende ontwerpbesluit zond ik reeds voor consultatie en advies aan het Cbp, het Adviescollege toetsing administratieve lasten en aan u.

Het voorstel om een algemene regeling te treffen voor het aanvragen van besluiten en het uitvoeren van alle wettelijke verplichtingen namens een concern is meer gecompliceerd. Voor de uitvoering van een dergelijk voorstel is, zoals u begrijpt, een wijziging van de Wbp vereist. Een dergelijke wijziging raakt één van de kernbegrippen van de Wbp, te weten het begrip verantwoordelijke. Hoewel de richtlijn de kring van personen en entiteiten die verantwoordelijke kunnen zijn nogal ruim trekt, en daarmee ook een zekere vorm van collectieve verantwoordelijkheid niet uitsluit, moet wel verzekerd zijn dat hetgeen de richtlijn beoogt met het leggen van verplichtingen op de verantwoordelijke wel volledig tot gelding kan komen. Betrokkenen mogen niet in het ongewisse blijven over de vraag tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten en een vennootschap die zich binnen concernverband opwerpt als verantwoordelijke namens andere in de groep verbonden vennootschappen moet juridisch en feitelijk in staat zijn de desbetreffende verplichtingen na te komen. Alleen indien aan die fundamentele voorwaarden kan worden voldaan, ben ik bereid een wijzigingsvoorstel van de Wbp in overweging te nemen. Een nader gesprek daarover ga ik graag met u aan.

13. Verwerkingen in het kader van onderzoek en ontwikkeling

In uw brief vraagt u aandacht voor een aantal - bijzonder ingewikkelde - aspecten verbonden aan de verwerking van bijzondere persoonsgegevens ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek. Allereerst bepleit u om de eis, neergelegd in artikel 23, tweede lid, onder a, van de Wbp dat de verwerking van bijzondere persoonsgegevens alleen is toegestaan bij een onderzoek dat een algemeen belang dient te laten vervallen. De mogelijkheid om bijzondere persoonsgegevens te verwerken voor wetenschappelijke of statistische doeleinden is een uitwerking van artikel 8, vierde lid, van de richtlijn. Die bepaling geeft de lidstaten de mogelijkheid andere dan expliciet in de richtlijn geregelde uitzonderingen op het verbod om bijzondere persoonsgegevens te verwerken te regelen, voor zover daarmee een "zwaarwegend algemeen belang" is gediend. Het laten vallen van deze voorwaarde in artikel 23, tweede lid, onder a, Wbp zou naar mijn oordeel een duidelijke schending van de richtlijn betekenen.

Overigens ben ik van oordeel dat wetenschappelijk onderzoek dat in het bedrijfsleven wordt verricht onder omstandigheden als een zaak van algemeen belang kan worden aangemerkt, zeker als daarover in wetenschappelijke tijdschriften wordt gepubliceerd. Ik ben niet van oordeel dat artikel 23, tweede lid, onder a, van de Wbp als een daadwerkelijke belemmering van normaal wetenschappelijk onderzoek door het bedrijfsleven kan worden aangemerkt.

Wat betreft de verwerking van bijzondere persoonsgegevens ten behoeve van onderzoeksdoeleinden vraagt u voorts aandacht voor de mogelijkheden om deze persoonsgegevens in een situatie dat deze van derden afkomstig zijn, niet door de derde, maar door de ontvanger gecodeerd of geanonimiseerd worden bij wijze van passende waarborg. Ik ben met u van oordeel dat anonimisering of codering van gegevens een passende waarborg is bij de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van wetenschappelijke of statistische doeleinden. De verplichting tot het bieden van die passende waarborgen rust op de verantwoordelijke. Dat zou inderdaad met

zich brengen dat wanneer de gegevens niet door de wetenschappelijk onderzoeker zelf worden verzameld, maar door een derde, en deze derde de gegevens ter beschikking stelt aan de onderzoeker, deze derde in beginsel zorg draagt voor die passende waarborgen.

Ik sta niet op voorhand afwijzend tegenover de gedachte dat codering of anonimisering in bovenbedoelde situaties ook door de wetenschappelijk onderzoeker zou kunnen plaatsvinden, en ben bereid na te denken over een wettelijke regeling terzake. Het combineren van een dergelijke regeling met een vrijstelling van de meldplicht lijkt mij voor dit type verwerkingen echter niet evident binnen de reikwijdte van de vrijstellingmogelijkheid van artikel 29 Wbp te vallen. Ik heb, gelet op de complicaties die aan dit onderwerp zijn verbonden, behoefte aan nadere advisering door het Cbp.

14. Het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet bescherming persoonsgegevens in verband met de vermindering van administratieve lasten en nalevingskosten, wijzigingen teneinde wetstechnische gebreken te herstellen en enige andere wijzigingen (Kamerstukken II 2008/09, 31 841, nr. 2)

Artikel I, onderdeel D

Ik verwijs naar hetgeen ik onder punt 10 uiteenzette.

Artikel I, onderdeel E, onder 1

Dit onderdeel is in het wetsvoorstel opgenomen op advies van het Cbp. Het Cbp heeft mij aangegeven dat de bestaande redactie van artikel 31, eerste lid, onder b, Wbp in de praktijk te veel vragen oproept over de precieze reikwijdte ervan. Daarom is een verduidelijking op zijn plaats. Een lastenverlichting is met deze wijziging niet specifiek beoogd, een lastenverzwaring evenmin. Wat de verhouding tot artikel 43 Wbp betreft, verwijs ik u graag naar hetgeen ik hierboven onder punt 10 uiteenzette.

Artikel I, onderdeel F

Ik ben graag bereid de redactie van dit artikelonderdeel nader te bezien en deze bij een nota van wijziging op onderdelen te corrigeren. Overigens blijf ik erbij dat de kennisgeving van de uitoefening van het recht van correctie een goede uitwerking verdient in de Wbp.

Artikel I, onderdeel H

Ik acht het van belang dat geen misverstand ontstaat over de betekenis van deze wijziging. De artikelen 46 en 47 Wbp kennen aan de betrokkene het recht toe een verzoekschrift bij de rechtbank in te dienen, respectievelijk een verzoek tot bemiddeling of advies te richten tot het Cbp of een geschillenbeslechtsorgaan van privaatrechtelijke aard om het recht van verzet hetzij in rechte, hetzij anderszins te kunnen invoeren, wanneer de verantwoordelijke aan een verzoek daartoe geen gehoor geeft. Gebruik van deze rechtsmiddelen is gebonden aan termijnen. In de toepassingspraktijk is gebleken dat het gebrek aan een duidelijke regeling van de termijn waarbinnen een verantwoordelijke inhoudelijk dient te reageren op een oproeping van het recht van verzet van een betrokkene onduidelijkheid oplevert over de vraag of de termijn waarbinnen een verzoekschrift moet worden ingediend al of niet is begonnen. Dit kan worden opgelost door voor te schrijven dat de verantwoordelijke binnen een bepaalde termijn moet reageren op de oproeping van het recht van verzet, en dat hij die reactie ook inhoudelijk enigszins moet toelichten. Ogenscheinlijk gaat het daarbij om een lastenverzwaring. Ik ben er echter van overtuigd dat een inhoudelijke reactie van een verantwoordelijke ook een gelegenheid is om zich te realiseren dat hij hiermee geschillen, waaraan ook kosten en lasten zijn verbonden kan voorkomen.

Artikel I, onderdeel I

Ik ben het op zichzelf eens met uw stelling dat de meldplicht voor verwerkingen van persoonsgegevens in zijn geheel zou moeten worden heroverwogen. Aangezien de richtlijn echter vergt dat de meldplicht in de nationale gegevensbeschermingswetgeving wordt opgenomen, is het onvermijdelijk dat deze ook in de Wbp is opgenomen, en dat de overtreding daarvan met een sanctie moet worden bedreigd die een voldoende afschrikwekkend karakter heeft. Het is met name dit laatste aspect waar het aan schort. De bestaande boetemaxima worden door het Cbp en mijzelf als te laag ervaren in verhouding tot de verhoudingsgewijs grote bedragen die kunnen worden verdiend door kwaadwillenden die de Wbp schenden. Verder ben ik het niet eens met uw stelling dat de meldplicht in de praktijk aanleiding geeft tot zodanig serieuze interpretatieproblemen dat strafbaarstelling of beboetbaarheid van de desbetreffende norm disproportioneel zou zijn.

Natuurlijk zullen er in ingewikkelde gevallen wel eens interpretatieproblemen zijn, maar ik heb niet de indruk dat dit geldt voor de uitvoerbaarheid van de meldplicht over de gehele linie. Zo vat ik de evaluatie van de Wbp in ieder geval niet op. Ik wijs er bovendien op dat het aantal opgelegde boetes in de afgelopen jaren blijkens de verslaggeving door het Cbp over de afgelopen jaren buitengewoon gering is, namelijk 2 tot 3 gevallen per jaar. Ik ben het dan ook niet eens met uw stelling dat er sprake zou zijn van een gebrek aan proportionaliteit.

Wat de meldplicht voor het overige betreft, meen ik dat er bij de komende herziening van de richtlijn gelegenheid is nog eens goed na te denken over preventieve instrumenten van de huidige tekst van de richtlijn. Dit betekent overigens geenszins dat er op dit terrein geen reductie van administratieve lasten en nalevingskosten mogelijk is. Mijn beleid om die reductie te bereiken is gericht op het optimaal benutten van de mogelijkheden tot het verlenen van vrijstelling. Tot slot ben ik voornemens om bij gelegenheid van het kabinetsstandpunt naar aanleiding van de evaluatie van de Wbp een nader standpunt in te nemen over de sanctionering van de materiële bepalingen van de Wbp.

Artikel I, onderdeel J

Ik ben voornemens dit artikelonderdeel in een nota van wijziging te herzien. Uw voorstel zal ik daarbij zeker betrekken.

Artikel I, onderdeel K, onder 1

U wijst terecht op de omstandigheid dat in de Wbp geen rekening is gehouden met de uitbreiding van de territoriale reikwijdte van hoofdstuk IV van de richtlijn tot de landen van de EER. Enig onderzoek mijnerzijds leidt mij tot conclusie dat de desbetreffende besluitvorming door het Gemengd Comité van de EER, die reeds van 1999 bleek te dateren, aan de aandacht van de wetgever is ontsnapt. De veel te late officiële bekendmaking van die besluitvorming in het Publicatieblad is waarschijnlijk een van de oorzaken die daaraan ten grondslag liggen. Ook overigens had het op de weg van de Europese Commissie gelegen om hiervoor de nodige gerichte aandacht te vragen. Ik ben u dankbaar voor het feit dat u mij op dit punt wijst. Vanzelfsprekend zullen de Wbp en het Vrijstellingsbesluit Wbp daarop moeten worden aangepast. Een nota van wijziging is noodzakelijk.

Artikel I, onderdeel K, onder 2

U geeft in uw brief tenslotte nog een aantal waardevolle suggesties voor een beter bij de uitvoeringspraktijk aansluitende redactie van artikel 78 Wbp. Ik heb ook uit het verslag van de Tweede Kamer de conclusie getrokken dat die redactie kan worden verbeterd. Terzake heb ik een nota van wijziging opgesteld.